

Ольга Оганезова-Григоренко

ПРОФЕСІЙНІ ЗДІБНОСТІ ТА ЗАГАЛЬНА ОБДАРОВАНІСТЬ ЯК СЕГМЕНТИ АВТОПОЕЗНОЇ СИСТЕМИ – АКТОР МЮЗИКЛУ

Складність опису загальних закономірностей існування творчої особистості полягає у тому, що комбінування якостей творчої особистості є практично нескінченним, саме тому більш раціональним є не систематизувати загальні тенденції у розвитку творчої особистості, а лише описати, запропонувати можливі варіанти та шляхи узагальнення задля користі творчих людей, задля можливості їхньої власної самоорганізації як найбільш продуктивного напрямку розвитку. Відомий театральний педагог Л.В. Рощенська у статті «Про складові акторської обдарованості» пропонує модель акторської обдарованості, яка складається з трьох рівнів:

- фізіологічний та психофізіологічний рівень – задатки;
- психологічний рівень – професійні або спеціальні здібності;
- вищий – соціально-психологічний рівень – загальна художня обдарованість – творчий потенціал особистості [2, с. 13].

На підставі цієї моделі, пропонуємо розглядати не рівні акторської обдарованості, а етапи формування творчої особистості актора мюзиклу. На наш погляд, процес формування актора як творчої особистості раціонально розглядати, спираючись на запропоновану модель:

- 1 етап – виявлення, усвідомлення природних задатків та професійний вибір;
- 2 етап – процес професіоналізації актора мюзиклу;
- 3 етап – формування творчої індивідуальності актора мюзиклу.

Перший етап є вихідним природним матеріалом у процесі визначення професійних уподобань, професійної спеціалізації. Цей період починається ще в дитинстві, коли музична школа, театральний гурток є полем для першої спроби розвитку природних задатків, без якої ці задатки взагалі не будуть виявленими. Які ж психофізіологічні задатки організму виявляються на цьому рівні? Мова йде, перш за все, про природні задатки, які зумовлюють належність до визначеного виду діяльності, у нашому випадку, до театально-музичної діяльності. Передбачається наявність: музичного слуху, почуття ритму, пластичних здібностей, акторських здібностей. Однак, спеціалізація у напрямку музичного театру – мюзиклу – потребує наявності парціальних здібностей (визначення запропоновано М. Бліновою), тобто здібностей, які є необхідними саме в цьому жанрі, які є відображенням триєдиної природи художньої «мови» мюзиклу: акторство, вокал, танок. Докладно парціальні здібності актора мюзиклу

розглянуто автором у статті «Парціальні здібності як основна умова жанрової спеціалізації актора мюзиклу». Нагадаємо лише, що йдеться не про окремі здібності, скажемо, співу або танцю, а саме про синтез здібностей, який є не тільки результатом професійного виховання, а й природно-органічною потребою даної психофізіологічної системи – актор мюзиклу. На підґрунті природних парціальних здібностей під час процесу професіоналізації формується сполучення психологічних та психофізіологічних особливостей організму, яку психологи називають професійною придатністю [8, с. 547].

Парціальні здібності визначаються тільки природними схильностями, це той рівень, коригувати та прогнозувати який ми не в змозі (психофізіологічний рівень акторської обдарованості за Л.В. Рождественською). Але професійні спеціальні здібності піддаються оцінюванню, прогнозуванню, формуються та виховуються вже на підставі природних задатків (другий рівень акторської обдарованості за Л.В. Рождественською). Саме цей етап – формування професійних здібностей на підставі природних задатків – ми розглядаємо як процес професіоналізації актора мюзиклу.

При подальшому аналізі, пропонуємо розглядати психофізіологічний апарат актора мюзиклу, спираючись на синергетичну парадигму, як автопоезну систему, а процес саме формування психофізіологічного апарату артиста мюзиклу – як процес автопоезису. На нашу думку, концепція автопоезису здатна найбільш докладно описати еволюційні процеси, що відбуваються з психофізіологічним апаратом артиста протягом його професійного життя. До того ж ці процеси мають як свідому, так і несвідому природу.

Мета статті – описати та проаналізувати професійні спеціальні здібності та загальну обдарованість актора мюзиклу як найбільш важливі у процесі професіоналізації сегменти автопоезної системи – актор мюзиклу.

Об'єкт дослідження – процес професіоналізації актора мюзиклу.
Предмет дослідження – особливості взаємозв'язку професійних спеціальних здібностей та загальної обдарованості актора мюзиклу під час процесу професіоналізації.

Вибір спеціалізації у театральнo-музичній діяльності обумовлено перш за все наявністю парціальних здібностей, які призводять до відання переваги артистам окресленого «мовного коду», що визначається жанровою спеціалізацією. Треба наголосити, що на процес вибору театральнo-музичної спеціалізації великий вплив має інформативне середовище. Вплив цей помітний ще у юнацькому віці, коли людина, яка

обирає свій життєвий професійний шлях отримує інформацію саме про наявність такої жанрової спеціалізації, яку подано у спектрі видів музично-театрального мистецтва, і яка є до вимоги у соціумі. Наприклад, у 60–70 роках ХХ століття мюзикл не було подано у палітрі театральних жанрів, людина, яка навіть мала парціальні здібності, які є необхідними у жанрі мюзиклу, не змогла б їх усвідомити, розвинути та реалізувати за їх прямим призначенням, реалізуючи свої природні задатки у жанрі драматичної вистави з музикою. Яскравим прикладом цієї соціальної жанрової незатребуваності були, на наш погляд, творчі особистості А. Міронова та Л. Гурченко. Ми знаємо їх як визнаних майстрів драматичного мистецтва, які також віртуозно володіли іншими аспектами сценічного вираження. Талант цих артистів мав, на наш погляд, чітко виражений парціальний аспект, притаманний артистам мюзиклу – органічне сполучення, триєдність виразних засобів, притаманних драматичному мистецтву, вокально-музичному мистецтву та хореографічному мистецтву. За тих часів такі артисти були в змозі реалізувати свій талант тільки у драматичному театрі, ані в опері, ані в опереті. Є тільки дві репертуарні назви жанру мюзиклу, які широко ставилися на музично-театральних майданчиках країни – «Моя чарівна леді» Ф. Лоу та «Весілля Кречинського» О. Колкера, та які, до речі, завжди були прерогативою театру оперети.

Інша справа – сучасний глобальний інформаційний простір. Сучасна молода людина має можливість ознайомитись зі зразками будь-якого напрямку музичного театру та зразками будь-якої якості. Таким чином, сучасний оптант – той, хто знаходиться у процесі вибору професії (згідно зі схемою професійної періодизації Є.А. Клімова) [3, с. 434–435], має широке поле інформації, відповідно – поле вибору, відповідно – поле застосування своїх природних задатків. Ми можемо говорити про вплив інформаційного середовища на психофізіологічний апарат актора ще на рівні його знайомства з можливими варіантами професійної діяльності.

Висловлюючись мовою синергетики, ми розуміємо вибір професійної спеціалізації та початок розвитку професійних здібностей як початок процесу коеволюції живого організму та середовища. Організмом, у нашому випадку, буде адепт – той, хто засвоює професію (Є.А. Клімов) [3, с. 434–435], а середовищем – професійне навчальне коло. Треба наголосити на тому, що у професійній музичній та сценічній діяльності процес занурення у середовище відбувається відразу, на відміну від технічних професій. Студент театрального чи музичного учбового закладу ураз опиняється у корпоративному колі спілкування, та процес переймання

законів професійного середовища відбувається паралельно з процесом професіоналізації – формуванням навичок та вмінь. Є.М. Князева та С.П. Курдюмов акцентують увагу на тому, що однією з головних рис процесу автопоезису живих систем є взаємодія живого організму з середовищем: «Система та навколишнє середовище обоюдоактивні. Якщо процес їхнього взаємного випробування не завершиться розпадом системи, то в результаті вони виявляються взаємно приладжені один до одного. Процес налагодження їхнього співіснування носить назву процесу коеволюції, а результатом цього процесу є структурне поєднання складної системи та середовища (у живій природі – організму та середовища його проживання)» [4, с. 216]. Таким чином, процес професіоналізації – засвоєння професійного поля діяльності, є процесом коеволюції психофізіологічного апарату актора мюзиклу та професійного середовища.

До чого зводиться процес професійного навчання? До можливості набуття навичок, систем навичок, які дозволять успішно реалізуватися у професійній діяльності. Навичка – усталений засіб виконувати дії. Основою вироблення навичок у людини є розгорнуті, усвідомлені дії, які призводять до зміцнення умовно-рефлекторного зв'язку, налагодженню нервового шляху та його закріпленню, докладної локалізації процесів збудження у визначених нервових структурах [5]. Таким чином, у процесі професіоналізації та подальшого накоплення професійного досвіду найважливішим задля успішності артиста є опанування свого інструменту професійних дій – свого психофізіологічного апарату. Процес цей відбувається як самоорганізація системи на рівні усвідомленої діяльності, тобто активно використовуючи усі можливості когнітивного процесу. На рівні професіоналізації відбувається пізнання та опанування навичок, методів професії, відбувається опосередкований пізнавальний процес – когнітивний процес [8, с. 293]. Визначаючи сутність пізнання, Ф. Варела підкреслював: «Пізнання є дія, спрямована на знаходження того, що пропущено, й заповнення відсутнього з точки зору когнітивного агента» [9, с. 85].

Концепція автопоезису дає можливість розглядати *процес професіоналізації актора мюзиклу як когнітивну діяльність, спрямовану на засвоєння професійного «ареалу»*. Поняття автопоезису може застосовуватись задля розуміння усвідомлення, його креативних та когнітивних функцій. Автопоезисть роботи свідомості – є його безперервне самовиробництво, підтримування їм своєї ідентичності через постійний пошук та становлення. У автопоезисі завжди є не тільки

зберігання стану, але й його подолання, оновлення. Також варто говорити про автопоезис думки, що означає наявність у неї вектора на самодобудовування, винахід та конструювання, досягнення мети та побудову цілісності [4, с. 216–217]. Самовиробництво є визначальним процесом творчого життя артиста. Процес саморозбудовування у творчих професіях, зокрема артистичних, триває усе життя. Протягом всього життя артист та музикант відкривають для себе нові таємниці професії, ніколи не осягаючи її до кінця. Мабуть, саме у цьому є найпривабливіша риса творчого процесу – він нескінченний. Артист протягом всієї професійної кар'єри вибудовує, перебудовує, руйнує та добудовує свій творчий апарат, постійно працює всередині себе, як свідомо – на підвищення рівня своєї конкурентоспроможності, так і несвідомо – на задоволення свого «творчого голоду».

У цьому сенсі, важливо, щоб «самовиробництво» системи у процесі професіоналізації – набуття, засвоєння та присвоєння професійних навичок – було обумовлено специфікою обраного жанру, специфікою парціальних здібностей артиста. Мова йде про побудування навчальних програм таким чином, щоб набуття акторських, хореографічних та вокально-музичних навичок відбувалося не просто паралельно, а взаємозалежно. Розумним вважаємо використання таких методів вокальної, акторської та хореографічної шкіл, які б провокували взаємозвикання та взаємозлиття трьох аспектів парціальних здібностей у психофізіологічному апараті актора мюзиклу.

У когнітивній діяльності актора (мається на увазі вибудовування, розминання, структурування, пізнання свого робочого апарату у процесі навчання) важливим є встановлення відмінних плеяд здатностей, які визначають талановитість даного конкретного артиста, визначення структурних характеристик його таланту, виявлення засобів діяльності, які найбільш відповідають даному сполученню здібностей, тобто є найбільш перспективними в процесі розбудови кар'єри. Цей аналіз/самоаналіз дає можливість артисту зрозуміти сильні/слабкі риси свого таланту, засвоїти та розгорнути притаманні своєму амплу характерні вміння, вибудувати вірну стратегію кар'єрного зростання. Варто ще раз нагадати, що усі когнітивні – самопізнавальні процеси здійснюються протягом життя у самій професійній діяльності, починаючись ще під час професіоналізації. Таким чином, саморегуляція (самоорганізація) та усвідомлення і керування цим процесом з боку самої системи є фактором, що структурує, упорядковує та впливає на вибудовування психофізіологічного апарату артиста, підготовку його до професійної діяльності. Психофізіологічний

апарат актора живе, конструюється, моделюється, розвивається, збагачується за всіма ознаками та правилами існування автопоезної системи. Одна з головних тез теорії функціональних систем наголошує: у підґрунті успішної діяльності полягає узгоджена робота різних органів системи, а причина неуспішної діяльності полягає у неузгодженій, дисгармонійній роботі тих самих органів. У випадку з актором мюзиклу цими «органами» є вміння драматичного, вокального, хореографічного напрямку, а також визначені властивості психічного характеру. Особливе сполучення сили нервової системи, темпераменту, мотивацій, типу особистості та інших психічних ознак артиста є умовами впливу на швидкість та якість опанування професійних навичок, також ці сполучення є передумовою успішної або менш успішної творчої реалізації у конкурентному середовищі. Більш докладно та розгорнуто погляд автора на ці питання подано у статті «Темперамент та сила нервової системи як психофізіологічні задатки успішності професійної реалізації актора мюзиклу». Здатність артиста керувати емоціями, регулювати самовільно їх динаміку під впливом психічної саморегуляції є проявом одного з головних показників професійної придатності.

Ми розмірковуємо про формування професійних навичок артиста мюзиклу, яке здійснюється на підґрунті природних задатків за допомогою когнітивної діяльності. Від чого залежить якість когнітивної діяльності? На думку психологів та педагогів, когнітивний процес залежить не тільки від професійних спеціальних здібностей, але й від рівня загальної обдарованості індивіда – рівня розвитку загальних здібностей, які визначають діапазон успішної діяльності даного артиста [8, с. 452]. На думку М. Блінової, загальні здібності характеризує другосигнальна парціальність (пов'язана з другою сигнальною системою людини, з розумовою (свідомою) діяльністю) [1, с. 135]. Йдеться про спрямований процес пізнання, який відрізняється у артистів якісною своєрідністю, залежністю від психічних процесів, визначених умовами професійної сценічної діяльності. Парціальність, на думку М. Блінової, обумовлює не тільки господарювання тої чи іншої системи зв'язків, вона відображується на швидкості вироблення рефлексів (у нашому випадку, професійних навичок артиста мюзиклу), а також й на ступені міцності цих рефлексів [1, с. 128]. Таким чином, можна стверджувати, що когнітивна діяльність артиста має виражений парціальний характер. По-перше, тому що засвоєння навичок відбувається на підґрунті природних задатків, які, як ми вже визначили, для артиста мюзиклу є специфічними (парціальні здібності), а по-друге, тому що загальну обдарованість (загальні здібності)

характеризує також парціальність (особливе сполучення психічних якостей, притаманних саме артистичній натурі).

Загальні здібності визначаються тим, що вони є застосованими у широкому спектрі діяльності. До загальних здібностей відносяться загальний інтелект, креативність (загальна здатність до творчої діяльності) та, іноді, здатність до навчання. Б.М. Теплов розглядає загальні здібності як індивідуальні особливості людини, які не зводяться до вмій та навичок, але обумовлюють легкість та швидкість навчання засобам діяльності [8, с. 693]. В.Д. Шадріков визначав загальні здібності як своєрідність засвоєння та реалізації тої чи іншої діяльності [8, с. 693].

Спираючись на різноманітні трактовки поняття, доходимо висновку, що загальна обдарованість має на увазі здібності до самого процесу засвоєння та реалізації якої-небудь діяльності. Тобто, стосовно до процесу «самовиробництва» (професіоналізації) актора мюзиклу, *під загальною обдарованістю розуміємо когнітивні здібності.*

Л.В. Рождественська акцентує увагу на тому, що потенціал формування професійних спеціальних здібностей базується на загальних здібностях людини до засвоєння культури. На думку Рождественської, спеціальні здібності до акторської діяльності (здатність до сценічного перевтілення та сценічна виразність) не існують без загальної обдарованості людини, без визначених якостей особистості, які забезпечують розвиток здібностей чи, навпаки, значно заважають їм. Становлення особистості у процесі професійного навчання передбачає розвиток здібностей узагальнення, ускладнення функцій, зростання свідомості та самосвідомості, досвіду, обсягу діяльності, ініціативи та самостійності. Л. В. Рождественська розуміє творчу обдарованість як здатність до саморегуляції, трактуючи це як великий ступінь активності, працездатності, пластичності у виборі мети та у тактиці її досягнення. «Велике значення мають і ступінь розвитку пізнавальних процесів психіки (сприйняття, уява, мислення) і емоційно-вольова забезпеченість діяльності, і ті якості особистості, які «працюють» на професію... важливим є не тільки наявність спеціальних здібностей, але й те підґрунтя, на якому вони зростають» [6, с. 58]. Також вчена визначає важливість спрямованості особистості, системи мотивів, які диктують умови самовіддачі, та вважає їх головним енергетичним двигуном творчої праці, та, наприкінці, «реалізатором» здібностей [6, с. 58]. Досвід педагогічної та виконавської практики доводить, що навіть якщо високий рівень спеціальних здібностей (наприклад, надзвичайні голосові дані) не дано людині у зв'язку з

загальною обдарованістю, майже завжди можна прогнозувати професійну безперспективність такого індивіда.

«Спеціальні здібності пов'язані як генетично так і структурно з обдарованістю. Усередині тих чи інших спеціальних здібностей проявляється загальна обдарованість індивіда, співвіднесена із загальними умовами провідних форм людської діяльності», – Б.Г. Анан'єв. А.С. Шведерський у статті «Чи можливо навчати тому, чому навчити не можна?» також наполягає на тому, що у структурі таланту домінуюче значення над спеціальними здібностями має загальна обдарованість особистості актора. Чим більш різноманітно актор відчуває зв'язок явищ дійсності між собою, тим «вище варіативність та можливість встановлення непередбачуваних співвідносин, парадоксальних взаємодій у процесі пошуку та досягнення поставленого художнього завдання. Цей процес накопичення безлічі зв'язків, який обумовлюється, збагачується світом вражень, роботою уяви, акумулює роботу інтелекту, створює важливіші умови задля формування «фонду підсвідомості»... Фонд підсвідомості є основним джерелом творчості. Саме його резерви, його схованки, активність його формування, забезпечують неординарність творчого пошуку, неповторність результатів його діяльності» [7, с. 390].

Таким чином, ми розуміємо загальну обдарованість як каталізатор розвитку професійних спеціальних здібностей артиста мюзиклу. Завдяки дослідженням Д. Гилфорда, Е. Торренса, Д.Б. Богоявленської та інших у психології закріпилося уявлення про два види загальної обдарованості: інтелектуальної та творчої обдарованості (креативності) [8, с. 453].

Під впливом інтелектуальної загальної обдарованості відбувається опанування навичок, необхідних для професійної діяльності, відбувається координація цих навичок між собою, наповнюється внутрішній духовний та інтелектуальний «резервуар» артиста, його «скарбниця» душі, з якої він черпає сили, мотиви, знання, досвід для своєї професійної праці. Творча (креативна) загальна обдарованість, на нашу думку, відповідає саме за ракурс реалізації таланту артиста, за самотність професійних дій, за швидкість та якість шляху професійної реалізації, за формування творчої особистості – індивідуальності.

Висновки: Перспективним вважаємо розуміння розвитку та взаємодії професійних спеціальних здібностей та загальної обдарованості як необхідної умови продуктивного та ефективного функціонування автопоезної системи – актор мюзиклу. Процес взаємодії, взаємопроникнення та взаємозмінення вважаємо фактором визначення цілісності системи. Психофізіологічний апарат актора мюзиклу у процесі

професіоналізації змінюється залежно від рівня професійних спеціальних здібностей та рівня загальної обдарованості, які взаємодіють, вибудовуючи професійний апарат – психофізіологічний апарат актора мюзиклу. Автопоезна система – актор мюзиклу трансформує природні задатки – парціальні здібності у професійні спеціальні здібності за допомогою загальної обдарованості, проявлення якої спостерігаємо у якості та результативності когнітивного процесу – процесу коеволюції організму артиста та професійного середовища.

1. Блинова М. Музыкальное творчество и закономерности высшей нервной деятельности / М. Блинова. – Л. : Музыка, 1974. – 144 с.
2. Диагностика и развитие актерской одаренности : [сб. науч. тр.] / Ленинградский государственный институт театра, музыки и кинематографии им. Н.К. Черкасова. – Л., 1986. – 155 с.
3. Климов Е.А. Общая психология : [учеб. пособие для вузов] / Е. А. Климов. – М. : ЮНИТИ-ДАНА, 1999. – 511 с.
4. Князева Е.Н., Курдюмов С.П. Основания синергетики: Синергетическое мировидение / Е.Н. Князева, С.П. Курдюмов / [изд.3-е, доп]. – М. : Книжный дом «ЛИБРОКОМ», 2010. – 256 с. (Синергетика : от прошлого к будущему).
5. Общая психология / [Под ред. В.В. Богословского, А.Г. Ковалева, А.А. Степанова]. – М. : Просвещение, 1981. – 384 с.
6. Психология процессов художественного творчества / [Отв. ред. Б.С. Мейлах, Н.А. Хренов]. – Л. : Издательство «Наука», 1980. – 285 с.
7. Психология художественного творчества : Хрестоматия / [Сост. К.В. Сельченко]. – Мн. : Харвест, 1999. – 752 с. – (Библиотека практической психологии).
8. Психология. Полный энциклопедический справочник / [Сост. и общ. ред. Б. Мецгерякова, В. Зинченко]. – СПб. : прайм-ЕВРОЗНАК, 2007. – 896 с.
9. Varela F.J. Patterns of Life : Intertwining Identity and Cognition // Brain and Cognition. 1997. – Vol. 34.

Оганезова-Григоренко Ольга **Профессиональные способности и общая одаренность как сегменты автопоезной системы – актер мюзикла.** В статье проанализированы особенности взаимосвязи профессиональных способностей и общей одаренности актера мюзикла, их значение в процессе профессионализации с точки зрения концепции автопоезиса живых систем.

Ключевые слова: профессиональные способности, парциальные способности, общая одаренность, автопоезная система, процесс профессионализации, актер мюзикла.

Оганезова-Григоренко Ольга. **Професійні здібності та загальна обдарованість як сегменти автопоезної системи – актор мюзиклу.** У статті проаналізовано особливості взаємозв'язку професійних здібностей

та загальної обдарованості актора мюзиклу, їх значення у процесі професіоналізації з позиції концепції автопоезиса живих систем.

Ключові слова: професійні здібності, парціальні здібності, загальна обдарованість, автопоезна система, процес професіоналізації, актор мюзиклу.

Oganezova-Grigorenko Olga. Professional capacities and the general endowments as segments autopoesis systems – the actor of a musical. In article are analysed features of interrelation of professional capacities and the general endowments of the actor of a musical, their value during the professional realization from the point of view of the concept of autopoesis alive systems.

Complexity of the description of the general laws of existence of the creative person consists that a combination of qualities of the creative person practically an unlimited. For this reason it is more rational to not systematize the general tendencies but only to describe, offer possible versions and ways of generalization for advantage of creative people, for a possibility of their own self-organizing as most productive direction of progress.

Formation of professional features on the basis of natural deposits we consider as process of professional realization the actor of a musical

We suggest to consider psychophysiological apparatus of the actor of a musical, leaning on synergetics paradigm, as autopoesis system, and process of formation psychophysiological apparatus of the actor of a musical – as process of autopoesis. In our opinion, the concept автопоезиса is capable to describe most precisely evolutionary processes which occur with psychophysiological functions the apparatus of the actor during its professional life. Besides these processes have both conscious, and the unconscious nature

We understand a choice of a professional area of expertise and the beginning of self-realization of professional capacities as the beginning of process co-evolution an alive organism and environment. The organism, in our case, will be the adherent – the one who masters a trade, and environment – professional an educational environs. During the professional realization and the further accumulation of professional experience, the most important for success of the actor is mastering by the tool of professional actions – the psychophysiological functions the device. This process occurs as self-organizing of system at a level of the realized activity, that is actively using all possibilities of cognitive process, at a level of the professional realization there is a knowledge and mastering by skills, methods of a trade, there is a mediated cognitive process – cognitive process. The concept of autopoesis provides the way to consider the process of professional realization a musical as cognitive

activity which has been directed on development professional «of an area». Perspective we consider understanding progress and interoperability of professional special capacities and the general endowments as necessary condition of productive and effective functioning autopoiesis systems – the actor of a musical. Process of interoperability, interosculation and and mutual changes we consider as the factor of definition of integrity of system. Psychophysiological apparatus of the actor of a musical during professional realization changes depending on a level of professional special capacities and a level of the general endowments which cooperate, building professional psychophysiological apparatus of the actor of a musical. The autopoiesis system – the actor of a musical – transforms natural deposits – partial capacities to professional special capacities by means of the general endowments, which display we observe as and productivity cognitive process of – process co-evolution an organism of the actor and the professional environment.

Keywords: professional capacities, partial capacities, the general endowments, autopoiesis system, process of professional realization, the actor of a musical.